

عنوان مقاله:

گناه نخستین: مواجهه جوردانو برونو با سنت آگوستینی-لوتری

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 20، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ابراهیم رنجبر - گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

حسین کلباسی اشتری - گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ایده گناه آغازین بنای مسیحیت را تشکیل داده است. به تعبیری مسیحیت با اذعان به گناه آغازین آدم و شروع دوران هیبوط آغاز شد. متفکران مسیحی در طول ادوار مختلف و پیش از آن ها آبابی کلیسا سعی کرده بودند تا به نحوی موجه گناه آغازین را صورت بندی کنند و راه خلاص و رهایی بشر از آن را در اختیار مومنان بگذارند. اوج این تلاش در مسیحیت آگوستینی و بعدها در خوانش لوتر از آن قابل رویت است. با این همه، در دوره رنسانس این رویکرد به جهت دیگری رفت و متفکران این دوره تلاش کردند تا در ایده گناه آغازین بازنگری کنند. یکی از فیلسوف هایی که به جد این پرسش را پیگیری می کند، جوردانو برونو است. او در ضمن مجادلاتی که با لوتری ها داشته، سخت در ایده گناه آغازین احتجاج کرد و آن را از اساس بی بنیان دانسته است. در این مقاله نخست سعی می کنیم به بررسی و تبیین استدلال های جوردانو برونو در این فقره بپردازیم و ادامه خواهیم کوشید با تحلیل متن کتاب مقدس و عبارات و فقراتی که در این کتاب هست و دستمایه ایده گناه آغازین شده، استدلال های برونو را تقویت کنیم و نشان بدهیم که او به حق بر ایده گناه آغازین و آرای طلایه داران آن ایراد می کرد. در بخش نتیجه گیری نیز نشان خواهیم داد که همین نقد بنیادین چگونه دوران جدیدی را در نسبت میان خداوند و انسان رقم زده است و اساسا رنسانس سرآغاز دوران خداجویی بوده است.

کلمات کلیدی:

گناه آغازین، مسیحیت، جوردانو برونو، لوتر، رنسانس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941548>

